

РЕШЕНИЕ

№ 3492

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **396** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 27 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Образувано е по жалбата на В. С. П. чрез адв. Б. Б. срещу Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 за кампания 2022 и за установяване на публично държавно вземане за кампания 2021 г. № 01-6500/5451#3 от 28.11.2022 г. на зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“. В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на акта, като издаден при съществени нарушения на административно производствените правила, постановен в противоречие с материално-правни разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Счита, че не са налице предпоставките на чл. 17 от Наредба № 4/24.02.2015г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР за периода 2014-2020г., за прекратяване на биологичен ангажимент. Моли се съдът да отмени акта на ДФЗ за прекратяване на биологичен ангажимент и за установяване на публично държавно вземане, материализирани в процесния акт.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител адв. Б. поддържа жалбата.

Ответникът – зам. изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния си представител юрк. Ц. оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение, като неоснователна и недоказана. Представя писмена защита и

претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

След цялостна преценка на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят, в качеството си на регистриран земеделски стопанин по смисъла на §.1, т.23 от ДР на ЗПЗП с Уникален регистрационен номер (УРН) 599581 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.), е одобрен за участие по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 г. с направление „Биологично растениевъдство“ през кампания 2021, като за кампания 2022 г. е подал заявление за подпомагане с вх. № 19797132/09.05.2022г. с УИН: 22/230522/10881.

С уведомително писмо за одобрение и неодобрение за участие по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 година с изх. № 02-220-6500/2779 от 15.06.2022 г. ДФЗ уведоми оспорващия, че е одобрен за участие по направление „Биологично растениевъдство“, съгласно декларираните от жалбоподателя данни в подаденото заявление за подпомагане с УИН: 22/020621/06820. Към уведомителното писмо е приложена таблица 1, в която са описани одобрените площи по тази мярка, които са в размер на 15.45 хектара.

По заявлението на В. С. П. са извършени административни проверки, включващи автоматично географско сравнение на одобрените/референтните парцели по мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“ и тези, които са заявени по направлението през текущата кампания в Интегрираната система за администриране и контрол.

В резултатите от автоматичните проверки е установено, че процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените от кампанията през 2022г. парцели, спрямо одобрените (референтните) парцели за участие по направление „Биологично растениевъдство“ е 52.10%.

С писмо с изх. № 01-6500/5451 от 12.10.2022г. на Заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ на основание чл. 26, ал. 1 от АПК жалбоподателят е уведомен, че ДФЗ открива производство по издаване на административен акт за прекратяване на ангажимента. От фактическа страна образуваното производство се основава на съображения, че при извършените административни проверки е установено намаление на одобрената площ по мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“, за кампания 2022г. с повече от 10%, а именно: припокриване на площта от пресичане на заявените през текущата кампания парцели, спрямо одобрените /референтните/ парцели за участие е в размер на 52,10%. Направен е извод за нарушаване на изискванията на чл. 17, ал. 2, изр. първо от Наредбата. Дадена е възможност за предоставяне на допълнителна информация, съблюдавайки разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от АПК. Писмото е получено лично от В. П. на 25.10.2022 г.

Жалбоподателят е подал възражение с вх. № 01-6500/5451#2 от 10.11.2022г., с което са оспорени фактическите констатации, обективирани в посоченото писмо, като неправилни и незаконосъобразни. Посочил е още, че съгласно чл. 11, ал. 3 от Наредбата не се предоставя плащане по мярката за парцели от блока на земеделското стопанство, които са оставени в угар, както и, че парцели № 53285-353-5-1, № 53285-353-6-1, № 53285-353-4-1, № 53285-353-7-1, № 53285-353-2-1, № 53285-353-3-1 се намират в землището на [населено място] и са оставени в угар. Поради това не са подадени за подпомагане и не са заявени, като биологични, независимо, че ангажиментът му към тях не е изтекъл, а продължава да ги поддържа.

Изложил е твърдения, че процентът на припокриване на площите, изключвайки угарта следва да бъде коригиран на 100%, както и, че в подаденото от него заявление за подпомагане се е съобразил именно с нормативно определените изисквания в площите за подпомагане при условията и реда за прилагане на мярка 11 "Биологично земеделие" от ПРСР за периода 2014-2020г. Добавя, че е извършил всички агро-екологични дейности и ги е отчетел, с оглед непрекъсваемостта на 5 годишния агро-екологичен срок, което е съобразил и в подаденото от него заявление за плащане. Сочил, че отхвърлянето на заявлението му за плащане е в резултат на автоматично сравнение на референтните парцели и тези, които са заявени по направлението през текущата кампания в И., като не са съобразени всички налични административни данни.

Издаден е оспореният в настоящото съдебно производство Акт № 01-6500/5451#3 от 28.11.2022г., за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. за кампания 2022г., с който е прекратен поетият от В. П. ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство" от ПРСР за периода 2014-2020г. и е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане по направление „Биологично растениевъдство” за кампания 2021г. в размер на 12 237.93 лв. Постановленият акт за прекратяването на биологичен ангажимент от правна страна се основава на чл. 15, ал. 3, т. 1, във вр. с ал. 4, т. 2, б. „а“ от Наредбата.

Обжалваният акт е мотивиран с оглед цитирани в същия разпоредби, съгласно които след приключване на петгодишния период на ангажимента по съответното направление, същият може да бъде удължаван ежегодно, но не по-късно от кампания 2022г. Биологичните дейности по направления, които се основават на площ, се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в периода на поемане на многогодишния ангажимент, като одобрената площ по направление „Биологично растениевъдство" може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по направлението се припокрива географски с площта, за която има поет ангажимент. Процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените за 2021г. парцели, спрямо одобрените за участие в направление "Биологично растениевъдство" е 52.10 %, което съставлява нарушение на цитираната норма на чл. 17, ал. 2 от Наредбата и е основание за прекратяването на поетия ангажимент от страна на ДФЗ.

В постановленият акт, решаващият орган не е обсъдил доводите и възраженията от жалбоподателя с писмо вх. № 01-6500/5451#2 от 10.11.2022г. и не е посочил поради какви съображения не ги приема. Посочил е единствено, че „след разглеждане на възражението, ДФЗ-РА не намира основание да прекрати административното производство по издаване на АУПДВ, тъй като през кампания 2022г. на кандидатите е дадена възможност да изберат дали да продължат ангажимента си с една година или да поемат нов ангажимент, а жалбоподателят е избрал да подаде заявление за поредна година по мярката, като е подписал съответното приложение към заявлението си за подпомагане.

Актът е връчен лично на жалбоподателя на 12.12.2022 г.

По делото е представена Заповед № 03-РД/3088/22.08.2022 г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие", с която на основание чл. 20, т. 1, т. 2 и т. 3 и чл. 20а, ал. 1, 2, 4, 5 предл. първо във вр. с чл. 6 от ЗПЗП, чл. 10, т. 1, т. 2, т. 7, чл. 11, ал. 2 и

чл. 13, ал. 1 и 4 от Устройствения правилник на ДФЗ е делегирал на заместник изпълнителния директор на ДФЗ – В. К. с правомощия да издава и подписва актове за прекратяване на ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“.

По делото, в о. с. з., е допуснато изслушване на свидетелите Д. Л. и Т. Т.-Н.. Д. Л. твърди, че подпомага дейността на жалбоподателя, като се занимава с документацията и го представлява пред държавни институции. Тя излага, че през 2020г., когато приключва 5 годишният срок към ДФЗ за подпомагане са установили, че лавандулата е имала нужда от пресаждане, понеже се е била амортизирала. Подали са декларация със същите декари, които са използвали от предишните 5 години и я входирали с въпрос към служителите на ДФЗ. Те са отговорили, че сега следва да кандидатстват с едногодишен договор и той ще продължи до края на стопанската година, която изтича на 30 септември и тогава се нулират годините. При кандидатстването за нова субсидия за 2022 г. насажденията са намалени, защото са оставени за почивка и представляват угари. Свидетелят добавя, че са подали декларация и заявление и с това са приключили цялата комуникация и кореспонденция със служителите на ДФЗ. Говорили са и с началника на дирекцията, тъй като имали установени връзки през годините, когато са работили и са го попитали дали може презасадят едно от полетата, тъй като е остаряло и не дава реколта и той отговорил, че когато изтече едногодишният ангажимент, есента на 2021 г. има такава възможност и през 2022 г. ще го подадат отново като стойност и няма да има проблем. През процесните две години не са извършвани фактически проверки и не е установяван контакт с тях от административният орган.

Свидетелят Т. Т.-Н. заявява, че е работила в Общинска служба земеделие - Източна, като старши експерт от 2016 г. до март 2023г. и тя е приключила обработката на заявлението на жалбоподателя. Твърди, че цялата система е с падащи менюта и в нея има опция от падащо меню, където да се избере „нов“ или „продължен“ ангажимент. Те са опитали и двата варианта, но е излязла „фатална грешка“ и заявлението не е можело да бъде приключено няма как да се приключи. Не е извършвала фактическа проверка на място.

Показанията на свидетелите съдът кредитира като непротиворечиви и кореспондиращи на останалия доказателствен материал.

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок, от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Обществените отношения, свързани с прилагането на Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 -2020 г. са предмет на уреждане от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) - чл. 1, т. 7 от закона. С него се определят необходимите процедури и структури в страната за прилагане на мерките и дейностите, включени в Общата селскостопанска политика на Европейския съюз, тяхната компетентност, правомощия и организационни връзки между тях. По силата на чл. 11а от ЗПЗП, Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за РБ, за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз. Съгласно разпоредбата на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, Разплащателната агенция, е специализирана акредитирана структура за приемане на

заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на Европейския съюз. В чл. 20а, ал. 1 и, ал. 2, т. 2 от ЗПЗП е регламентирано, че Изпълнителният директор на ДФЗ, е Изпълнителен директор на Разплащателната агенция и я представлява, и съответно - по реда на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП, може да делегира своите правомощия. Съдът намира, че процесният Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 за кампания 2022 и за определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане по направление „Биологично растениевъдство” за кампания 2021 г. № 01-6500/5451#3 от 28.11.2022 г. на зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ е издаден от компетентен орган, на когото са делегирани съответни правомощия, по реда на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП, въз основа на нарочно издадена заповед с № 03-РД/3088/22.08.2022 г., на Изпълнителния директор на ДФЗ, приложена по делото. Актът е издаден в задължителната по закон писмена форма - чл. 59, ал. 2 АПК. От формална страна съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, съдържа и мотиви.

Съдът намира, обаче че при издаването на оспореният Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие" от ПРСР за периода 2014 – 2020 г., са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в нарушение на нормите на чл. 35 и чл. 36 от АПК.

Административният орган, като не е изпълнил задълженията си по чл. 35 от АПК за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая е допуснал нарушение на административно производствените правила - основание по чл. 146, т. 3 от АПК. В процесният акт е прието, че е налице 52.10% припокриване на одобрените референтните парцели за участие по направление „Биологично растениевъдство", и заявените за кампания 2022 г., което съставлява нарушение на цитираната норма на чл. 17, ал. 2 от Наредбата и е основание за прекратяването на поетия ангажимент от страна на ДФЗ. При издаването на оспореният акт, обаче, ответникът не е взел предвид възраженията на жалбоподателя и изложените от него обстоятелства, че същият е с изпълнен петгодишен ангажимент и се намира в условията на неговото продължаване съгл.чл. 6, ал. 3 от Наредбата, както и, че той не е заявил парцелите, за които е поел ангажимент през 2021г., защото са оставени под угар. Ответникът не е изследвал въпросът относно това дали земеделския стопанин има основание за продължаване на ангажимента и незаявените площи са без регистрирано правно основание за текущата година. Във тази връзка основателни са възраженията на жалбоподателя, че административния орган е допуснал съществено процесуално нарушение свързано с необсъждане на депозираните от жалбоподателя възражения постъпили в хода на проведеното административно производство.

На следващо място ответникът носи доказателствената тежест и по установяване на положителния факт, че фондът е предоставил необходимата за подаване на заявлението за кампания 2022 г. информация на жалбоподателя. Ответникът е следвало положи необходимата грижа, като да даде пълна информация относно попълването на заявлението за кандидатстването, за начините и възможността, по които може да се продължи подпомагането на жалбоподателя, въпреки оставените под угар засаждения.

Административният орган е постановил своя акт при нарушение на материалния

закон.

Условията и редът за подпомагане на земеделски стопани, които извършват земеделски дейности, насочени към подобряване на опазването на околната среда по мярка 11 от ПРСР за периода 2014-2020 г., финансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), са регламентирани в Наредбата (в приложимата редакция - ДВ бр. 21 от 2021 г., в сила от 12.03.2021 г.) за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. Съгласно чл. 6, ал. 1 и, ал. 2 от Наредбата, биологичните дейности от съответното направление се изпълняват за период от пет последователни години, като този срок започва да тече от началото на годината на подаване и одобрение на заявлението за подпомагане, което през първата година на кандидатстване е и заявление за плащане, а през всяка следваща година до изтичане на петгодишния ангажимент кандидатите за подпомагане подават заявление за плащане.

Според чл. 17, ал. 1 от Наредбата, дейностите по направление „биологично растениевъдство“ се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на задължението, а съгласно, ал. 2 изр.1-во - одобрената площ за извършване на дейности по направление „биологично растениевъдство“ може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по направлението се припокрива географски с площта, за която има поет ангажимент, съгласно глава четвърта на настоящата наредба или в случаите по, ал. 4 и 5, и изр. 2-ро - при удължените след 2020 г. ангажименти, същите се изпълняват на одобрената площ за извършване на дейности по направление „Биологично растениевъдство“, която може да варира с процент, по-голям от 10 %, като ангажиментът продължава да се изпълнява с одобрените през текущата година площи, при условие че за незаявените площи земеделският стопанин няма регистрирано правно основание за текущата година.

Разпоредбата на чл. 17, ал. 2 във вр. с чл. 6, ал. 3 от подзаконовия нормативен акт в редакцията му към датата на издаване на обжалвания административен акт - 28.11.2022г. предвижда различни изисквания, касаещи периода на изпълнение на многогодишния ангажимент и изпълнение на удължените след 2020 г. ангажименти: в общия случай (изречение първо на чл. 17, ал. 2 от Наредбата) - одобрената площ за извършване на дейности по направление „биологично растениевъдство“ може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по направлението се припокрива географски с площта, за която има поет ангажимент, съгласно глава четвърта на Наредбата или в случаите по, ал. 4 и 5. В частния случай (изречение второ на чл. 17, ал. 2 от Наредбата) се урежда изпълнение на удължен след 2020г. съществуващ ангажимент.

Условията, при които ДФ „Земеделие“ прекратява поетия ангажимент са посочени изчерпателно в чл. 15 от Наредбата, като според, ал. 3, т. 1 ДФ „Земеделие“ прекратява поетия ангажимент и подпомаганите лица възстановяват получената финансова помощ по съответното направление съобразно разпоредбите на, ал. 4, когато: 1. не са изпълнили изискванията на чл. 17, ал. 2.

Материалноправните предпоставки за прекратяване на поет от земеделския стопанин многогодишен ангажимент по смисъла на чл. 15, ал. 3, т. 1 от Наредбата са: при изпълнение на многогодишен ангажимент - заявяването за финансова помощ на площ, която е намалена с повече от 10% от одобрената /референтната/ за подпомагане площ или когато заявената за плащане площ географски се припокрива с по-малко от 90% от одобрената /референтната/ за подпомагане площ за съответното направление, а при удължен след 2020 г. ангажимент одобрената площ за извършване на дейности по направление „Биологично растениевъдство“ може да варира с процент, по-голям от 10 %, като ангажиментът продължава да се изпълнява с одобрените през текущата година площи, при условие, че за незаявените площи земеделският стопанин няма регистрирано правно основание за текущата година.

От представените и приобщени по делото писмени доказателства се установява, че в случая жалбоподателят е одобрен за участие по направление „Биологично растениевъдство“ от мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР за периода 2014 - 2020 г. Одобрени за участие по мярката са 9 бр. земеделски парцели /БЗС/ с № 53285-353-7-1, № 53285-353-5-1, № 78056-466-1-1, № 53585-353-3-1, № 78056-355-1-1, № 53585-353-4-1, № 78056-466-2-1, № 53585-353-6-1 и № 53585-353-2-1 с обща декларирана площ 15.45 ха, с код на култура 231020 - лавандула. Представен е Сертификат № ВГ852А/1-21 валиден от 25.06.2021г. до 25.06.2022 г., издаден от „Балкан Биосерт“ ООД, който удостоверява, че жалбоподателят е подложил дейността си на контрол и изпълнява изискванията, определени в Регламент (ЕО) № 834/2007 и на Регламент (ЕО) № 889/2008 и продуктите могат да бъдат етикетирани или продадени в съответствие със сертификационния статус. Приложен е и Сертификат № ВГ852А/1-22, издаден от „Б. Биосерт“ валиден от 24.06.2022г. до 24.12.2023г., който също удостоверява, че жалбоподателят е подложил дейността си на контрол и изпълнява изискванията, определени в Регламент (ЕО) № 834/2007 и на Регламент (ЕО) № 889/2008 и продуктите могат да бъдат етикетирани или продадени в съответствие със сертификационния статус, като е посочено, че парцелите по И. № № 53285-353-5-1, № 53285-353-6-1, № 53285-353-4-1, № 53285-353-7-1, №

53285-353-2-1, № 53285-353-3-1 и № 532-358-8-1 са оставени в угар.

Спорният по делото въпрос е свързан с това дали в настоящия случай са приложими изискванията на чл. 17, ал. 2 изр. 3-то от Наредбата за удължен след 2020г. ангажимент.

Административният орган е този, който следва да докаже, какъв е вида на подаденото заявление и защо това заявление не отговаря на изискванията на чл. 17, ал. 2 от Наредбата. Самият орган се позовава на § 19 от ПЗР на Наредбата, според който площите, за които земеделските стопани са изпълнявали ангажимент по мярката до момента, не могат да бъдат включени в нов ангажимент, т.е следва да се продължи стария. При тази констатация неясно остава защо органа не е изследвал приложимостта на чл. 17, ал. 2, изр. 3-то, регламентираща удължените след 2020г. ангажименти, които се изпълняват на одобрената площ за извършване на дейности по направление „Биологично растениевъдство“, която може да варира с процент, по-голям от 10 %, като ангажиментът продължава да се изпълнява с одобрените през текущата година площи, при условие че за незаявените площи земеделският стопанин няма регистрирано правно основание за текущата година. В този смисъл, ответникът е постановил своя акт, при неизяснена фактическа обстановка, довело до неправилно приложение на материалния закон - налице ли са или липсват предпоставките по изречение първо и по изречение второ на чл. 17, ал. 2 от Наредбата.

Водим от гореизложеното съдът приема, че не са налице фактическите основания, посочени в Акта за прекратяване, като основание за неговото издаване. Действително имотите с № 53285-353-5-1, № 53285-353-6-1, № 53285-353-4-1, № 53285-353-7-1, № 53285-353-2-1 и № 53285-353- 3-1, които са оставени в угар, не са подадени за подпомагане и площта е намалена с повече от 10% от одобрената /референтната/ за подпомагане площ, обаче предвид продължаването на ангажимента след 2020г., изискванията на чл. 17, ал. 2, изр. 3-то от Наредбата са налице, поради което прекратяването на подпомагането е незаконосъобразно.

В тази връзка съдът приема, че не са налице и предпоставките за приложение на чл. 15, ал. 3, т. 1 и ал. 4, т. 2, б. „а“ от Наредбата, понеже възстановяването на получените средства е последица от влизане в сила на акта за прекратяване на биологичния ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020г. Оспореният акт е издаден без да са установени релевантните за упражненото правомощие факти и обстоятелства, относно възникването на вземането.

Административният орган е следвало да установи фактическите

основания за издаване на акта, а именно че е налице неизпълнение на изискванията на чл. 17, ал. 2 изр.1-во от Наредбата, относно изискването, че одобрената площ за извършване на дейности по направление „биологично растениевъдство“ може да бъде намалена с не повече от 10%, като всяка година поне 90% от площта от направлението се припокрива географски с площта, за която има поет ангажимент. Налице е противоречие между фактическите констатации и приложените материалноправни предпоставки за прекратяване на поетия ангажимент, поради което административният орган е издал порочен акт при неправилно приложение на материалния закон - основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Поради изложените съображения, обжалваният административен акт следва да се отмени, като незаконосъобразен, постановен при съществени процесуални нарушения на административно производствените правила и при неправилно приложение на материалния закон. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК, доколкото естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, съдът следва да изпрати преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото разноси се следват на жалбоподателя, но такива не са претендирани и не се дължат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 за кампания 2022 на В. С. П. и за установяване на публично държавно вземане за кампания 2021г. № 01-6500/5451#3 от 28.11.2022 г. на зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

ВРЪЩА административната преписка на Заместник изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне по заявление вх. № 19797132/09.05.2022г. с УИН: 22/230522/10881 на В. С. П. по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 за кампания 2022г. и за установяване на публично държавно вземане за кампания 2021г. № 01-6500/5451#3 от 28.11.2022г. при съобразяване със задължителните указания по прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС по

реда на АПК, в 14-дневен срок, от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: